

Refundació del catalanisme

CONCULCACIONS (53)

Fa dies que sento aquesta frase de la refundació del catalanisme o altres de semblants i/o com la predicada euroregió etc... en boca de polítics com Pasqual Maragall, Artur Mas, Francesc Homs, Raimon Obiols i algú més. Breu i concís, ja estem tips de succedanis, de idees buides, o potser aplicables, però que semblen atiar-se per tapar el gran esvoranc obert al nostre país des d'abans del 1714 i que ens priva de circular pel món com un país normal, negant la nostra identitat freqüentment assumida pels polítics de torn, tant proclius a promoure enganyifes i volades de coloms, que ens facin oblidar el nostre plantejament essencial en referència a la recuperació de les nostres llibertats més preuades, la inexcusable Independència del nostre país, sobre la que no són vàlids cap mena de subterfugis, ni collonades, com sovint anomenava Josep Pla les "toccas de violino al tremolo", per distreure'ns d'allò que ens és ineludible i fonamental.

Senyors polítics, responsables directes de l'esdevenidor de Catalunya i també per extensió de la resta dels Països Catalans, ens poden dir d'una punyetera vegada a què juguen? Juguen a lloar fictíciament Catalunya com si fos un gelat amb cucurutxo dels que es llepen, per poder-se passejar tranquil·lament un diumenge a la tarda, o bé dansen i ballen al so de Madrid perquè no els renyin amb les seves fuetades, de "insolidarios", "romper ejaña", "provincianos empedernidos", *distorsionadores perennes del sentido nacional* i cinquanta dedicatòries mes? Són aquests els temors causants de les seves circumval·lacions amb pretensions de novetat, per tal d'evitar els mastegots envolats des de sis-cents quilòmetres?

Si us plau toqueu d'una vegada de peus a terra, escolteu amb fidelitat les necessitats del nostre país, que resta al fons del cove orfe de la vostra comprensió, de la vostra atenció, del vostre deure més primari que consisteix en recuperar i reconstruir el nostre país, ja que si continueu ignorant-ne el seu respir agònic finirà com el tauró de Tarragona per culpa d'uns hams que han resultat indigeribles. Els hams dels que ens hem de lliurar, són els llançats pels pèrfids pescadors que ja coneixeu òbviament, provinents d'occident i el nord. No us demanem que mateu o malferiu els pescadors, us demanem que ens en lliureu d'una punyetera vagada, o inclús menys que enceteu sense renúncies el camí que ens ha de reconduir a la llibertat, a la plenitud i a l'esplendor que Catalunya ha travessat en altres èpoques històriques.

Aquesta és l'autèntica refundació de Catalunya, no volem, momentàniament cap més requisit especial. Una vegada reconstruït el nostre país ja matisarem o matisaran els que en tinguin la responsabilitat, tot el que calgui d'acord amb el que els ciutadans aspirin i decideixin, però sempre amb una prèvia situació de màxima llibertat i capacitat de decisió.

I finalment permeteu-me que us digui ben clar, que si no sou capaços de lluitar amb totes les vostres forces pels objectius referits, no ens serveix per res. Podem prescindir olímpicament dels vostres constants desencerts i de la mandra que us fa, almenys aparentment, emprendre la dinàmica més urgent i fins i tot m'atreviria a dir sagrada, que prioritàriament requereix el nostre país.

No us hi penseu més, desplegueu veles i aferreu-vos al timó amb ma ferma per entrar a mar oberta amb la singladura més dreturera i la major velocitat possible. Si no és així, el nostre vaixell quedarà ancorat irremissiblement en un port que no ens pertoca, amb aigües d'aparença quieta i amansida, però perillosament letal per Catalunya.

Claudi Romeu, 23 d'agost del 07